

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 7704116313
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7704116313.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti povinnej: M. J., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, C., vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 12Er/141/2004, o vymoženie sumy 635,20 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Moyzesova 34, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2014, č. k. 16CoE/232/2013-36, takto

rozhodol:

Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 23. júla 2012, č. k. 12Er/141/2004-19, vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Exekútorový úrad Košice, Moyzesova 34 a vykonaním exekúcie vedenej pôvodne u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1010/04 a na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 12Er/141/2004 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60. Súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi určil náhradu trov exekúcie vo výške 178,69 Eur.

2. Súd prvej inštancie citoval § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku a uviedol, že vyhovel návrhu oprávneného a zmenil súdneho exekútora, miesto JUDr. Ing. Karola Mihala, Moyzesova 34, Košice výkonom poveril JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, Bratislava. Podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku, § 6, vyhlášky č. 288/1995 Z. z. konštatoval, že celková suma trov exekúcie priznaná súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi bola stanovená vo výške 178,69 Eur, pozostávajúcej zo sumy 66,38 Eur za 2 x zriadenie exekučného záložného práva v zmysle § 6 vyhl. č. 288/1995 Z. z., po 33,19 Eur, sumu 6,64 Eur za účelne vynaloženú hodinu z časovej odmeny súdneho exekútora v zmysle § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z., sumy 16,60 Eur za 5 úkonov po 3,32 Eur v zmysle § 15 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z., zo sumy 17,92 Eur za 20 % DPH, vzhľadom na skutočnosť, že súdny exekútor je platiteľom dane podľa osobitného predpisu a zo sumy 28,90 Eur, resp.

34,23 Eur z titulu náhrady cestovného za služobnú cestu dňa 10.05.2005 a dňa 25.08.2010. Zároveň súd prvého stupňa priznal súdnemu exekútorovi aj stratu času v zmysle § 23 vyhl. č. 288/1995 Z. z. v sume 3,96 Eur.

3. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, odvolanie súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala napadnutým uznesením z 26. februára 2014, č. k. 16CoE/232/2013-36 odmietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd zdôraznil, že účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. V danom prípade súdny exekútor trov exekúcie odvolaním nenapadol. Podľa odvolacieho súdu preto súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihaľ nebol účastníkom konania, a teda nie je ani osobou oprávnenou na podanie odvolania, preto odvolací súd odvolanie súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol.

4. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, pretože ďalším účastníkom v súvislosti s odvolaním pôvodného súdneho exekútora preukázateľne žiadne trov nevznikli.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihaľ dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v spojení s čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 142 ods. 2 Ústavy SR. Súdny exekútor má za to, že odvolací súd odmietnutím odvolania proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa „o zastavení exekúcie,“ vydanom vyšším súdnym úradníkom, nerešpektoval generálnu klauzulu uvedenú v čl. 142 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej možno podať odvolanie proti rozhodnutiu zamestnanca súdu vždy, ak ho vydal zamestnanec súdu, a to oprávnenou osobou, t. j. každým, koho práva, povinnosti alebo právom chránené záujmy boli rozhodnutím zamestnanca súdu dotknuté alebo porušené. Odvolací súd napriek uvedenému odvolanie odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Súhlasil so záverom odvolacieho súdu, že pri rozhodovaní o zastavení exekúcie je oprávnenou osobou na podanie odvolania iba účastník exekučného konania ustanovený v § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (povinný a oprávnený), avšak platí to vždy len vtedy, ak v konaní o zastavení exekúcie rozhodne sudca, pretože len ten zabezpečuje svojím rozhodnutím ústavné garancie základného práva na spravodlivé konanie. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že odvolací súd bol povinný nariadiť pojednávanie, nakoľko zamestnanec súdu - vyšší súdny úradník rozhodoval iba kabinetným spôsobom. Ak zamestnanec súdu neumožnil v rámci dokazovania vyjadriť sa ostatným účastníkom exekučného konania k zastaveniu exekúcie, bol odvolací súd povinný postupovať podľa § 213 ods. 2 až 7 O. s. p. tak, že mal nariadiť pojednávanie. Rozhodnutia vyšších súdnych úradníkov nespĺňajú ani jedno garantované ústavné právo zaručené v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Vyšší súdny úradník, ako zamestnanec súdu rozhoduje vždy len „od stola“ bez nariadenia pojednávania, len na základe predloženej špecifikácie trov exekúcie exekútorom a priložených dôkazov nachádzajúcich sa v exekučnom spise. Dovolateľ má za to, že ak podala oprávnená osoba odvolanie proti jednému z výrokov rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, v nadväznosti na znenie ústavnej garancie zaručenej v čl. 142 ods. 2 Ústavy SR, musí o všetkých výrokoch zamestnanca súdu uvedených v uznesení vždy rozhodnúť sudca. Uviedol, že v danom prípade nemôže mať prednosť zákonná úprava ustanovená v § 202 ods. 2, resp. § 374 ods. 4 O. s. p. a ani úprava uvedená v ustanovení § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, ale platí, že sudca musí vždy rozhodnúť o rozhodnutí ako celku, proti všetkým výrokom rozhodnutia vydaného zamestnancom súdu, ak bolo podané odvolanie proti rozhodnutiu zamestnanca súdu bez rozdielu a bezvýnimočne a ak bolo podané oprávnenou osobou. Poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 5 júla 2011, judikát JR 12/2011, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR vedené pod sp. zn. III. ÚS 348/06, IV. ÚS 209/07, nález Ústavného súdu z 22. júna 1999, č. PL. ÚS 14/1998. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil v časti výroku o odmietnutí odvolania proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o zmene exekútora vydanom zamestnancom súdu - vyšším súdnym úradníkom, z dôvodu nerešpektovania ústavnej garancie zaručenej v čl. 142 ods. 2 Ústavy SR a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť

prejudiciálnu otázku, ktorú bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas súdny exekútor s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s § 429 ods. 2 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť, pretože bolo podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

8. Najvyšší súd uvádza, že pokiaľ ide o návrh dovolateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., o tom právoplatne rozhodol Okresný súd Michalovce uznesením z 13. marca 2015, č. k. 12Er/141/2004-54, ktorý návrh na prerušenie zamietol.

9. Dovolanie bolo podané na súd prvej inštancie pred 01. 01. 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného pred 01. januárom 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

10. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

11. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

12. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu) účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

13. Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

14. Podľa § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenie § 218 ods. 1 O. s. p. platí pre konanie na dovolacom súde obdobne.

15. Účastníkmi exekučného konania v čase rozhodovania súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu sú v zásade oprávnený a povinný, tretia osoba len vtedy, ak to ustanovuje zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj súdny exekútor, ktorý bol vykonaním exekúcie poverený súdom. Len v tomto prípade môže súdny exekútor realizovať procesné práva účastníka konania. Dovolací súd má za to, že definícia obsiahnutá v ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku predstavuje tzv. druhú definíciu účastníctva v civilnom konaní, tzn. že účastníkmi konania sú tí, ktorých za účastníkov zákon výslovne označí (§ 90 O. s. p.).

16. V exekučnej veci súd prvej inštancie uznesením zo dňa 23.júla 2012, č. k. 12Er/141/2004-19, vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Exekútorský úrad Košice, Moyzesova 34 a vykonaním exekúcie vedenej pôvodne u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1010/04 a na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 12Er/141/2004 a poveril súdneho exekútora JUDr.

Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60. Súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi určil náhradu trov exekúcie vo výške 178,69 Eur. Odvolací súd preto odvolanie proti výroku uznesenia exekučného súdu o zmene exekútora správne odmietol ako podané osobou - súdnym exekútorom, ktorá nie je oprávnená na jeho podanie. Výšku trov súdny exekútor v konaní nenamietol. Súdny exekútor je účastníkom exekučného konania iba v prípade, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, t. j. rozhoduje o právach a povinnostiach súdneho exekútora. Súdy v danom prípade nerozhodovali o právach a povinnostiach súdneho exekútora, ktoré sa ho priamo týkajú. Súd prvej inštancie postupoval v intenciách ustanovenia § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, ktoré rozhodovanie sa netýka práv a povinností súdneho exekútora. Súdny exekútor v tomto prípade vystupuje ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (§ 2 ods. 1 Exekučného poriadku).

17. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade, v ktorom súd rozhodoval o zmene exekútora v zmysle ust. § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, súdny exekútor nie je účastníkom konania s poukazom na § 37 ods. 1 Exekučného poriadku.

18. Napriek tomu, že dovolanie súdneho exekútora sa javí v danom prípade ako zmätočné, pretože namietal neexistujúci výrok súdu prvej inštancie, „odvolací súd odmietnutím odvolania proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie, vydanom vyšším súdnym úradníkom,“ dovolací súd považoval za potrebné zaujať postoj k námietke súdneho exekútora (súd prvej inštancie i odvolací súd sa zaoberali zmenou súdneho exekútora nie zastavením exekúcie). Súdny exekútor vo svojom dovolaní namietal, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka ako zamestnanca súdu nespĺňa ani jedno ústavne garantované právo zaručené v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy SR. Preto o odvolaní proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka musí rozhodnúť sudca, aby bolo naplnené znenie čl. 142 ods. 2 Ústavy SR.

19. V zmysle článku 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca. Ústava v uvedenom článku určuje, že proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je vždy prípustný opravný prostriedok; z tohto pravidla neumožňuje nijakú výnimku. O opravnom prostriedku vždy musí rozhodnúť sudca; ani v tomto prípade základný zákon výnimku neumožňuje.

20. Podľa § 374 ods. 4 O. s. p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie neprípúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

21. Proti rozhodnutiu vydanému v občianskom súdnom konaní súdnym úradníkom alebo justičným čakateľom možno teda podať odvolanie za rovnakých podmienok ako proti rozhodnutiu sudcu. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník, môže úplne vyhovieť sudca. Toto znenie je v súlade s článkom 142 Ústavy Slovenskej republiky, pretože rešpektuje povinnosť sudcu rozhodnúť o odvolaní, ktoré vydal zamestnanec súdu poverený sudcom. Ak sudca odvolaniu podanému proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa nemieni úplne vyhovieť, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu; aj v tomto prípade bude o odvolaní rozhodovať sudca, ktorý uvedie v predkladacej správe pre odvolací súd, že nemieni odvolaniu vyhovieť a rozhodnutie preskúma odvolací súd (pozri dôvodovú správu k bodom 131 až 134 zákona č. 428/2004 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a menia a dopĺňajú sa niektoré ďalšie zákony).

22. Uznesenie, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o zmene exekútora podľa § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, je uznesením vydaným v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu. Odvolanie proti

takémuto uzneseniu je v zmysle § 58 ods. 5 Exekučného poriadku prípustné.

23. V danej veci súdny exekútor napadol odvolaním rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výrokoch o zmene exekútora. Spis bol predložený na rozhodnutie sudcovi vzhľadom na podané odvolanie súdneho exekútora. Sudca exekučného súdu Okresného súdu Michalovce JUDr. Martin Lopúch PhD., listom z 13. marca 2013 (č. l. 34 spisu) predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní súdneho exekútora; tým prejavil vôľu odvolaniu nevyhovieť, pretože bolo podané neoprávnenou osobou. Odvolací súd, keďže v danej veci išlo o odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa, ale bolo podané neoprávnenou osobou, správne odvolanie súdneho exekútora odmietol. Postupujúc podľa zásad platných v prípade, keď odvolanie podala neoprávnená osoba, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Je potrebné uviesť, že uvedeným postupom súdu prvej inštancie bola naplnená požiadavka uvedená v § 142 ods. 2 Ústavy SR. V danej veci rozhodol vyšší súdny úradník a sudca postupoval v intenciách ustanovenia § 374 ods. 4 O. s. p. Sudca dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné v celom rozsahu vyhovieť, preto vec predložil Krajskému súdu v Košiciach ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Dovolací súd dospel k záveru, že takýto postup je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym súdnym poriadkom.

24. V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu je osobou oprávnenou na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) výlučne účastník konania, ktorému bola napadnutým rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. S ohľadom na uvedené súdny exekútor, ktorý podal dovolanie proti napadnutému uzneseniu nie je účastníkom konania, keďže nebol oprávnený na podanie dovolania.

25. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. b/ C. s. p. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.